

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 22 lutego 2005 r.

w sprawie C-141/02 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko T-Mobil Austria GmbH ⁽¹⁾

(Odwołanie — Art. 90 ust 3 Traktatu WE (obecnie art. 86 ust. 3 WE) — Wysokość opłat nałożonych przez Republikę Austrii na operatorów GSM — Częściowe nieuwzględnienie wniosku o stwierdzenie naruszenia reguł konkurencji — Dopuszczalność)

(2005/C 93/01)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-141/02 P mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 49 Statutu WE Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 15 kwietnia 2002 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: W. Mölls i K. Wiedner) popierana przez **Republikę Francuską** (pełnomocnicy: G. de Bergues i F. Milion) przeciwko **T-Mobil Austria GmbH**, dawniej max-mobil Telekommunikation Service GmbH, z siedzibą w Wiedniu (Austria), reprezentowanej przez A. Reidlingera, M. Essera-Wellié i T. Lübbiga, Rechtsanwälte, **Królestwu Niderlandów** (pełnomocnicy: A. Reidlinger, M. Esser-Wellié i T. Lübbig), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i A. Borg Barthet, prezesi izb, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka i U. Lohmus, sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro; sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 22 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie max.mobil przeciwko Komisji (T-54/99) zostaje uchylony.

2) Skarga wniesiona do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich przez spółkę max.mobil Telekommunikation Service GmbH zostaje odrzucona.

3) Spółka T-Mobile Austria GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 169 z 13.07.2002

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 17 lutego 2005 r.

w sprawach połączonych C-453/02 i C-462/02 (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Finanzamt Gladbeck przeciwko Edith Linne-weber oraz Finanzamt Herne-West przeciwko Savvas Akritidis ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienie z podatku gier losowych — Określenie warunków i ograniczeń zwolnienia — Opodatkowanie gier urządzanych poza kasynem publicznym — Przestrzeganie zasady neutralności podatkowej — art. 13 B lit. f) — Bezpośredni skutek)

(2005/C 93/02)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawach połączonych C-453/02 i C-462/02 mających za przedmiot wnioski, które wpłynęły do Trybunału dnia 13 i 23 grudnia 2002 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Bundesfinanzhof (Niemcy), postanowieniami z dnia 6 listopada 2002 r., w postępowaniach **Finanzamt Gladbeck** przeciwko **Edith Linne-weber** (C-453/02) oraz **Finanzamt Herne-West** przeciwko **Savvas Akritidis** (C-462/02) Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann i R. Schintgen (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 17 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Art. 13 B lit. f) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EWG) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on regulacji krajowej przewidującej zwolnienie z podatku VAT wszystkich rodzajów gier losowych oraz automatów do gry, które są zarządzane lub eksploatowane w autoryzowanych, publicznych kasynach, gdy tymczasem wykonywanie tej samej działalności przez podmioty nieprowadzące takich kasyn nie korzysta z tego zwolnienia.
2. Art. 13 B lit. f) szóstej dyrektywy ma bezpośredni skutek, w tym znaczeniu, że podmiot zarządzający grą losową lub eksploatujący automat do gry losowej może powołać się na ten przepis przed sądem krajowym, aby zapobiec zastosowaniu niezgodnych z nim przepisów prawa krajowego.

(¹) Dz.U. C 70 z dnia 22.03.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 17 lutego 2005 r.

w sprawie C-134/03 **Viacom Outdoor Srl** przeciwko **Giotto Immobilier SARL** (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Giudice di pace di Genova-Voltri) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Konkurencja — Usługi rozwieszania plakatów zawierających informacje reklamowe — Uregulowanie krajowe ustanawiające gminny podatek od reklamy — Świadczenie przez gminy usługi publicznego rozwieszania plakatów — Prawo gmin do regulowania świadczenia usług rozwieszania plakatów zawierających informacje reklamowe — Opodatkowanie wewnętrzne nie dyskryminacyjne)

(2005/C 93/03)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-134/03 mającej za przedmiot wniosek, wpisany do rejestru dnia 25 marca 2003 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Giudice di pace di Genova-Voltri, postanowieniem z dnia 10 marca 2003 r., w postępowaniu: **Viacom Outdoor Srl** przeciwko **Giotto Immobilier SARL**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský i U. Lohmus, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 17 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Pytania prejudycjalne dotyczące wykładni art. 82 WE, art. 86 WE, art. 87 WE i art. 88 WE są niedopuszczalne.
- 2) Art. 49 WE nie stoi na przeszkodzie pobieraniu podatku, takiego jak gminny podatek od reklamy, ustanowionego przez decreto legislativo n° 507 – Revisione ed armonizzazione dell'imposta comunale sulla pubblicità e del diritto sulle pubbliche affissioni (dekret ustawowy nr 507 – Rewizja i harmonizacja gminnego podatku od reklamy i opłaty za rozwieszanie plakatów) z dnia 15 listopada 1993 r.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 24 lutego 2005 r.

w sprawie C-320/04 **Komisja Wspólnot Europejskich** przeciwko **Wielkiemu Księstwu Luksemburga** (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2000/43/WE — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2005/C 93/04)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-320/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 27 lipca 2004 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: M.D. Martin) przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (pełnomocnik: S. Schreiner), Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, J. Makarczyk i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 24 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.